

[Glistrup]

kartofler. Det er aldeles afgørende, at vi ikke følger organisationerne.

Selvfølger det da rigtigt, at der er regler i det lovforslag, vi nu skal tage stilling til, som er mindre gode og er komplicerede i deres udformning. Det er noget, der vil kunne medføre urimelige beskatninger ved generationsskifte om 5-8-10-12-14 år eller noget lignende. Men det var noget, vi diskuterede ved anden behandling, hvor vi i meget vidt omfang lå på linje med ændringsforslaget fra venstre. Fremskridtspartiet gik længere end venstre i retning af at slette de komplicerede regler. Men i dag er det ikke mere tirsdag, i dag står vi ved tredjebehandlingen, og dér skal vor tale være: ja, ja eller nej, nej. Vores er: ja, ja.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal ligesom andre ordførere beklage, at dette forslag ikke kan samle et meget stort flertal i Folketinget.

Jeg vil først vende mig til socialistisk folkeparti. Det var mit indtryk, at vel havde man nogle reservationer over for hovedprincipperne om indeksering, men man var under visse forudsætninger interesseret i at medvirke. Nu har socialistisk folkeparti jo sparet sig selv for en pædagogisk indsats internt i partiet, da de kunne konstatere, at andre var villige til at stemme for dette forslag. Det beklager jeg i og for sig, fordi jeg tror, der også i socialistisk folkeparti ville være en klar forståelse for det, hvis man gjorde tilstrækkelig meget ud af at forklare sin hovedbestyrelse, sit årsmøde og sine medlemmer, at vi har brug for, hvis vi skal skabe mere beskæftigelse, at vi giver de erhvervsaktive, de risikoprægede investeringer forholdsvist bedre vilkår.

Vi har talt om i andre sammenhænge, at det har to sider. Det er også et spørgsmål om – og dér er socialistisk folkeparti jo hjemme – at andre typer af investeringer, mindre risikoprægede, mindre erhvervsaktive, skal have knap så stort et afkast.

Jeg vil også beklage, at den højre side i salen, repræsenteret i denne sag ved konservative, venstre og CD, ikke har kunnet mande sig op til at stemme for dette forslag, som jo er en af de større ændringer af afskrivningsreglerne siden 1957.

Grunden til, at man ikke vil, er åbenbart nogle formalistiske betragtninger om udvalgsbehandlingen og nogle indvendinger vedrørende beskatningen af de genvundne afskrivninger. Alle, der har beskæftiget sig med sagen, vil vide, at de politiske muligheder for venstre og konservative og CD for at lave om på dette var udtømte. Der var ikke mere at diskutere politisk. Der var ingen fra socialdemokratiets og fra de radikales og fra et udvalgsflertals side, der var indstillet på at gå på akkord med den principielle linje, der ligger i forslaget, at skal man indeksere afskrivningsgrundlaget, så skal man også indeksere grundlaget, der fører til beskatning af genvundne afskrivninger. Derfor er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har haft tid til at læse bilag. Man vidste, hvad de politiske forudsætninger var, og man vidste jo også i sin sjæls inderste, at det var en mindre ting i den større sammenhæng, som hr. Glistrup – på enestående klar måde, synes jeg – har fremstillet det her i dag.

Jeg beklager, at vi ikke kan samle det brede flertal, men jeg må selvfølgelig glæde mig over, at et flertal er et flertal, og at man trods alt ikke fra den borgerlige side stemmer imod dette forslag. Det ville sandelig også være ejendommeligt, hvis det havde været tilfældet.

Hagen Hagensen (KF):

Nu er jeg ved at være i tvivl om, hvem det er, der klamrer sig til hvem, om det er skatteministeren, der klamrer sig til hr. Glistrup, eller om det er den sidste, der alligevel søger at klamre sig til skatteministeren.

Forholdet er jo det med denne lovgivning, at den skal være klar og i orden. Den skal være til at leve efter. Derfor er det naturligt at lytte til dem, der skal bruge loven, og dem, den kommer til at angå. Det er ikke et spørgsmål om organisationer, det er spørgsmålet om alle dem, der skal have nytte af loven. Problemet er, om de kan bruge loven. Hvis de ikke kan bruge den, som den kommer til at se ud, så er der grund til at stå af, således som vi har gjort det, på samme måde som venstre og CD gør det.

Når der er goder ved en lov og der er noget, der er ondt, ja, så må man vælge at stå af. Med hensyn til talen om, at alt skal være ja, ja og nej, nej, vil jeg sige, at det ville være